

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvæ Meditationes Complectitvr circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

9. De primo Christi miraculo in Nuptijs Cana Galileæ edito.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

MEDITATIO IX.

DE MIRACVLO A CHRIS-
to ad Nuptias in Cana Gali-
lææ edito.

PVNCTVM I.

VPTIÆ facta sunt in Cana Galilææ, & erat mater IESV ibi: vocatus est autem & IESVS & discipuli eius ad nuptias. Et deficiente vino, dicit mater IESV ad eum: Vinum non habent.

a Ioan. 2. 1.
S. Tho. 3. p.
q. 43. a. 3.

PRIMVM consideranda est Christi Domini benignitas & charitas, quam ostendit, accipiendo conuiuium illud nuptiale, vt alijs beneficiendi capraret occasionem, & spirituale aliquod lucrum suis discipulis adferret. simul vero attendam eius in mensa puritatem, modestiam, & in medijs illis nuptiarum gaudijs grauitatem, eo nos docens exemplo, virum spirituales in omni loco talem esse debere, vt non se ad profana effundat, iuxta Dauidis consiliu: *Iusti epulentur & exultent, sed in conspectu Domini; sic enim nihil indignum facient sanctitate, quam profitentur; aut Domino, in cuius presentia versantur.*

I.

b Psal. 67. 4

DEINDE virginis comiseratio & sollicitudo perpendenda est, quæ vini defectum aduer-

Serm. 4 de
Natiu.

tens, pudoremque & confusionem hospitum
prouidens, miserta, etiam nullo ad id monente,
remedium procurare, opera filij cogitauit,
vt gratum animum ijs, qui ipsam inuitauerat,
ostenderet. Idemque nunc erga sibi addictos
& deuotos præstat, eorum vicem & necessitates
dolens, etiam cum ipsi aut obliuiscuntur,
aut negligunt ad eam pro remedio recurrere.
Nam (vt S. Aug. ait) quo beatissima virgo cæ-
teris sanctis est melior, eò est de nostris com-
modis eisdem sollicitior. O virgo sanctiss.
non ego in tuo ero obsequio sollicitus, quæ in
meis necessitatibus reparandis ad eò es sollici-
ta. si ad eò tibi curæ est, gratiam pro quouis ex-
iguo obsequio rependere: æquum etiam est
me sollicitum esse pro collatis in me benefi-
cijs te glorificare; ea enim spe esse possũ, quod
porrò pergens, etiam maiora præstabis.

TERTIO perpendendum, quàm beneuolentiam
resignata confidètia breuissimam illam peti-
tionem proposuerit B. virgo. *Vinũ non habent*
omnino certa, filij vitæ, cui nec amor
nec potestatem, ad pietatem indigentibus ex-
hibendam deesse nouerat, satis fore, præsen-
tem illam necessitatem ei insinuare, vt, si ita
expediret, eam subleuaret. O virgo sanctissi-
ma, respice, quantus in me sit vini, & charita-
tis, deuotionis defectus: & quæ ob materialis
vini defectum tanta commiseratione tangi-
te ostendisti, ob spiritualis inopiam, maiori
etiam permota, sicut illis procurasti reme-
dium, hanc etiam cura subleuari, dicens filio
tuo:

tuo: fili, seruus hic meus non habet amoris diuini vinum; tribue ergò illi copiosum, vt cù feruore tibi seruire possit. Imitabor verò & ego exemplum hoc B. Virginis eius orandi rationem vsurpans, qua necessitates meas magna resignatione, confidentiâ, amoreque Christo Domino proponam: illius liberalitati & benignitati remittens, vt opem, quando magis expediet, adferat. Ideoque loco verbi VINVM similia licebit ponere, ac DEO Domino nostro dicere: Pater mi, deest mihi feruor, De^o meus deest mihi humilitas, patientia, obedientia, respice miseriam meam, & miserere.

De hoc orandi modo plura dicentur in Medit. de suscitacione Lazari.

Medit. 41. huius part.

PUNCTVM II.

AD B. Virginis insinuatam petitionem respondit Christus: a *Quid mihi & tibi est mulier? nondum venit hora mea.*

Huius aded in specie sicca insipidaque re ipsa verò mysterio plenæ responsionis expendendæ sunt causæ.

PRIMA fuit, quòd se Christus plus quam hominem esse & simul DEVM manifestaret, cui⁹ proprium est miraculum edere, quod mater petebat: in quo tamen ita eam designationem sequi, & tempus & horam seruare oporteret, quæ idem, qua Deus erat, designasset; vt nec carnis & sanguinis intuitu ea mutaret aut præueniret.

HOC exemplo docens, non debere nos necessitatibus nostris augi nimium aut turbari, &

a *Judith. 7.*
21. c. 8. 11.

optare horam à Deo ad earum remedium destinatam præueniri, aut tempus, quo subueniat, ei præscribere, sicut qui Bethulix obsidebantur præscripserunt: quos propterea *Judith* meritò reprehendit: sed postquam, quod mearum est partium, præstitero, oportere, me totum diuinæ prouidentix committere; ut tempore à se ad id statuto (quod oportunius, magisque erit mihi expediens) opem ferat. O Saluator dulcissime, qui & necessitatum & miraculorum tempus cõstitutum habes, eam sequere designationem, nam voluntas mea ita resignata est, ut tuæ semper obsequatur, nec ad horam aut momentum ab ea recedat.

II.

SECUNDA causa fuit, ut nos doceret, quàm esset ab omni carnis affectu remotus: quæ causa verba etiam sua ita semper proferebat, ut cordis affectus proderent: nunquam enim legitur sanctissimam Virginem tenero *Matris* nomine compellasse, sed *mulieris*: ut cum hoc loco, tum in ipsa cruce pendens fecit eam *b discipulo commendaret*. Imò cum conuocionantem quidam ex auditoribus interrumpent, dicentes: c *Ecce mater tua & fratres tui foris stant querentes te*, expeditissimè respondit: *quæ est mater mea, & qui sunt fratres mei? extendens manum in discipulos suos dixit: ecce mater mea, & fratres mei: Quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei, qui in calis est: ipse meus frater, & soror, & mater est*. Ex quo discam, à carnis & creaturarum omnium affectibus omnino me expedire: nec ipsū *matris*,

b *Ioan. 19.*
26.

c *Matt. 12.*
49.

B. P. Ignat.
Exam. c.
4. *liter. C.*

aut

aut *fratris* nomen ore meo usurpare; si & cor meum hisce vocibus trahi experior: sed contendam potius diuinæ voluntatis executionem super omnia æstimare: propterea siquidem Moyses: *d Qui dixit, inquit, patri suo & matri sua, Nescio vos; & fratribus suis, ignoro illos: & nescierunt filios suos, hi custodiunt eloquium tuum, & pactum tuum seruauerunt.*

dDent. 33. 9

III.

TERTIA causa fuit, vt B. Virgo, excellentissimas suas virtutes exercendi haberet occasionem; patientiam potissimum, humilitatem, confidentiam: neque enim ad eam aridam filij in omnium conspectu responsione turbata fuit, aut conquesta, nec verbum vllum reddidit, quo se iniuriâ affectam ostenderet: imò (quod maiorem adfert admirationem) nec fiduciam depofuit, quòd esset exaudita, & quod petiuerat, impetrasset, vt mox apparebit. Cuius exemplo me ipsum ad patientiam animabo; nec animo deficiam, etiam si Deus petitiones meas vel non exaudiat, vel differat exaudire; aut & quando insulas ab hominibus responsiones rerulero: memor sententiæ illius *Isaiæ: e In silentio & in spe erit fortitudo vestra.* his enim medijs à Deo obtinebimus, quæ desideramus.

c Isai. 30. 15.

PUNCTVM III.

DICIT mater eius ministris: *Quodcunque dixerit vobis, facite.* In qua sententia perpendendæ sunt heroicæ ipsius Virginis virtutes, quas in ea prodidit: eiusque

Ioan. 2. 5.

H 5 confi-

consilij siue insinuationis præstantia, finis & scopus, ipsa denique verba.

I. PRIMVM, heroicam ostendit fiduciam: Nam etsi filius ei distinctè respondisset: faciã quod petis; nihil aliud illa ministris dicere potuisset, quàm dixerit.

II. MAGNAM deinde lucem habuit, ad Christum mentem & finem penetrandum. Et si enim ille præsentì necessitati occurrere potuisset, siue nouum vinum creando, siue paullulum illud, quod remanserat, multiplicando, mensæ interim ministros nõ monendo: ipsa tamen B. Virgo, sciens Deum, vt nostris necessitatibus subueniat, nostram cooperationẽ requirere, cognouit filiũ, aliquid famulis, vt facerent, commissurũ: Ac propterea illos monuit, vt quocunq; illis filius diceret, exequerentur.

III. Ex hoc ergo B. Virginis consilio discemus, ad obtinendum à Deo, quod cupimus, nullum efficacius esse medium, quàm si confidenter id obtinendi obedientiam eorum, quæ ipse præscribit coniungamus. Quia, vt Regius ait Propheta, *DEVS a voluntatem timentium se faciet; & deprecationem eorum exaudiet*: Et S. Ioannes, *b Si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad DEVM; & quicquid petierimus accipiemus ab eo; quoniam mandata eius custodimus: & ea quæ sunt placita coram eo facimus*. Et ipse Christus Apostolis suis dixit: *c Si verba mea in vobis manserint, quodcunque volueritis petetis, & fiet vobis*. Et vniuersim, quò nos magis obedientes fuerimus

a Psal. 144.
19.

b 1. Ioã. 3. 21

c Ioan. 15. 7.

Euseb. Emisen. Homil.
3. ad Monachos.

mus

mus Deo, eò ipse nostris orationibus obediet magis. Quapropter, obedias magno feruore anima mea, si cupis citò exaudiri: nam citius vel vnica sic obedientis exauditur oratio; quàm ignaui alicuius decem millia.

AFFECTVM denique B. Virginis, quo silentium & verborum parcitatem colebat, attendam. Siue enim verba ad filium, siue ad mensæ ministros considerem, breuia, moderatissima, ac matura fuisse deprehendam: hæc verò nominatim, tanquam à tanta matre & magistra profecta, cordi meo imprimenda curabo; & quicquid mihi Christus Dominus noster dixerit, nulla re prætermissa, etiã difficili, & quæ non ad rem, aut parui omnino momenti mihi esse videatur, implere studebo, siue occultis ipse inspirationibus eam suggerat, siue operâ superiorum. O suprema Virgo, virtutum omniũ magistra, doce me, quæso, in praxim eas deducere, quas tu hîc exercuisti; vt in eis possim filio tuo placere, dignusque esse, ea consequi, quæ desidero.

PUNCTVM IV.

ET dicit eis (ministris) IESVS: implete hydrias aqua: & impleuerunt vsque ad summum, & cum aquam in vinum conuertisset, dicit eis IESVS: haurite nunc, & ferte architriclino.

HIC primùm est consideranda horum ministrorum obedientia; vt qui B. Virginis

con-

August. de
oper. Monachor. c. 17.

IV.

I.

consilio optimè instructi essent: nulla enim aut morâ aut replicâ interpositâ; (qua utique inquirere potuissent, ut quid hoc iniungitur? quid aquæ cum vino, cuius inopia laboramus?) sed proprium iudicium subijcientes, id quod iubebatur, sunt exsecuti. & ea ratione qua non cogitabant, id quod cupiebant, præter mentem obtinuerunt. Ex quo discam, quæ sit tutum Deo eiusque vicariis obtemperare, non inquirendo curiositate causas, ob quas aliquid mihi iniungatur: tum ad callidi hostis nostri fraudes euitandas, qui ea ratione seduxit Euam, eam interrogando causam prohibitionis comedendi fructum arboris scientiarum quod plerumque DEVS, ut quod petimus nobis largiatur, aliquid nobis consuevit præcipere, ei quod quærimus in specie repugnans: quod discamus iudicium nostrum eius obedientiæ subiicere. & si in ijs, quæ me humiliare, aut desolationem mihi adferre videntur, obtemperem; eâ me viâ DEVS exaltabit, & consolabitur.

II.

PERPENDAM deinde Christi Domini omnipotentiam, qui absque vlllo aquæ contactu, sola voluntate sua in vinum eam conuertit. Exultabo itaque, quod adeò potètem habeam Salvatorem; eumque orabo, ut prauum cor meum in bonum cõuertere dignetur, & quod frigidum nunc est, & imperfectionibus plenum reddere feruens ac perficere: totumque meipsum liberaliter, sine contradictione aut repugnantia vlla ad parendum offeram. Nam,

vt S.

vt S. Aug. ait, qui fecit me sine me; non mutabit me ex malo in bonum, nec ex frigidus feruentem reddet, si ego restitero.

TERTIO expendam porrò insignem eiusdē Christi Domini liberalitatem, in cōpensandis obsequijs sibi præticitis: dum pro vno fortè vilis vini poculo, quod in conuiuio accepit, sex hydrias excellentissimi vini vsq; ad summum plenas reddidit. Quod etiamnum prætstat, dā pro calice aquæ frigidæ a mensuram reddit

bonam, & confertam, & coagitatam, & superfluentem: & Religioso dat centuplum eorū, quæ ipsius amore reliquit.

AC denique cum pijs illis mentibus, quæ Orationi se dedunt, spirituale contrahens cōnubium, eas b *introducitur in cellam vinariam*, v-

bi ex sex hydrijs (quas cœlestium affectuum (actuum scilicet heroicorum sex virtutum præstantissimarū) plenissimas habet: haustum sūmā earū lætitiā propinat: *Charitatis* nimirū erga Deū; *miseri cordiæ* in proximos; *zelus* diuinæ gloriæ, & salutis animarum; feruentis *deuotionis* cum magna promptitudine ad omnia obeunda, quæ diuinum obsequium concernunt; *gratitudinis* cum laude & gratiarum actione pro beneficijs acceptis; & *obediētiā* resignatā, ad faciendum & perferendū quicquid Deo beneplacitum fuerit. O Saluator omnipotens, & largē liberalis, te solū Dominum ac DEVM meum ac omnia mea habere volo: *introduc me in cellam vinorum tuorū, & sex horum affectuum heroicorum vino*

me

Tract. 78.
in illud Iob.
14. Maiora
horum fa-
cist.

III.

a *Luc. 6. 38.*b *Cant. 2. 4*

Isaie 6. 2.

me inebria, & ad summum vsq; perfectionis, statui meo propriae, reple: quò *Seraphini* instar accensus, *sex* hisce *alis aduolem*, & tibi coniungar, nec à tuo amore, & laudibus vnquam desistam, per secula omnia. Amen.

PUNCTVM V.

I.

QVALES denique affectus in hoc miraculo fuerint, est perpendendum: inter quos primus fuit B. Virginis gaudium, cùm illud miraculũ patratum conspexit, nec se ab spe sua excidisse: ac propterea valde fuit in fiducia confirmata: & maximas filio gratias pro eo fauore egit. Perpendam etiam ex hoc, quàm sit potens huius Virginis oratio & intercessio: siquidem in eius gratiã Christus, horam suam, quam ad tale miraculum patrandum nondum venisse dixerat, accelerauit: illa itaque oratio & petitio in causa fuit, cur hora, quæ aliàs non peruenisset, accesserit. Dignumque magna consideratione est, quòd vt ad primam sanctificationẽ, quam post conceptionem suam Christus est operatus, (Sancti videlicet Ioannis Baptistæ) Beatæ Virginis matris suæ operã vti voluit; ita ad primum patrãdum miraculum eandem adhibuerit: & vtrunq; opus per eam accelerauerit. vt nos hac ratione doceret; eandem Virginem sanctissimã, futuram semper nostram aduocatam, ad spiritalia & tẽporalia bona, sanctitatem, & miracula, quæ in suos DEVS edit Electos celerius impetranda. Ideoq; magnopere

Part. 2. Meditat. 13.

mih

mihi ipsi congratulabor, quòd talem habeam matrè, cui hinc valdè sit curè quicquid ad meum bonum spectat; inde verò sit eadem ad eò potens ad illud mihi impetrandum. O mater piissima, monstra te mihi esse matrem, in accelerando intercessione tua miseriarum meorum remedio: quò ab omni tepiditate expeditus, incipiam tandem filio tuo feruenter inseruire.

SECUNDÒ perpendam, ipsos Christi discipulos valdè fuisse hoc miraculo in fide confirmatos, propter quòd S. Ioannes ait. *et crederunt in eum discipuli eius*, Nouo scil. feruore fidei, & magno spiritus gaudio, magistri sui omnipotentiam cernentes; gaudentesq; in eius se contubernio versari: de quo eam fiduciam conceperunt, quòd, quandiu illu apud se haberet, nihil esset sibi defuturu. Nec si ne causa Christus voluit primu suu miraculu in re adeo domestica vulgari & necessaria ostendere; quò rudiores & adhuc in via Dei tyrones, in fide confirmaret; & hac ratione sensim ad altiora disponderet.

TERTIÒ, Architriclini stuporem ex adeo præstanti vino gustato ortu perpenda. Neque enim concinere se potuit, quin statim ad se vocari curaret sponsum, ac reprehenderet, quòd communem omnium hominum consuetudinem, qui primu bonum vinum apponunt, & ultimo quòd deterius est, no seruaslet; sed contra, optimum ipse in fine proposuisset. Nam primum illud, quòd ipsi initio bonum fuit visum

II.

a Ioan. 2. 11.

III.

visum

visum; statim atque gustauit, quod Christus fecerat, iudicauit acerbum. Sed is non est Dei morem in ea re affecutus; qui pretiosum à se factum vinum offerri noluit, donec alterum fuisset omnino expeditum, & eius defectus animaduerti cœpisset, idq; ob duplicem causam. *Prima*, vt pluris faciamus ea, quæ nobis Deus largitur: Cum, propriam nostram miseriam experti, videmus, peropportune à Deo nobis remedium adferri: ipsa experientia discentes, id, quod Regius Propheta dixit: Deum *b esse adiutorē in opportunitatibus in tribulatione*. Subuenit enim, cum maximè nobis est opportunum. *Secunda*, causa est, vt doceat, se non dare spiritus consolationes, donec carnis mortificentur; nec plueret cœleste manna, quamdiu superest farina ex Aegypto accepta, & vt ait D. Bernardus, non benè commiscetur duo hæc genera vinorum, cœlestia scilicet & terrena solatia. Quare si cœlestia gustare cupio, necesse est in me terrena deficere: quæuis interdum DEVS det delibare cœlestia, vt nos faciliùs à terrenis expediamus. O animarum amator, propina mihi ad gustandum, spiritus vinum, vt in eo, quod carni arridet, gustum nullum inueniam. Concede, vt cœlestis tui pectoris suauitatem percipiam, vt terrenarum omnium deliciarum fastidium acquiram. O anima mea, te ipsam ad voluptatibus sensuum mortificandas permoue, quò dignis, æternas obtinere in secula. Amen.

b *Psal. 9. 10.*

*Epist. 2. Et
Serm. 3. de
Ascensione.*